Der sof funem lid

In tsvey toyznt tsvantsik
a mageyfe iz geven -
nisht fun der heler hoyt,
ot vos es iz geshen:

I
Alts greser di fabrikn
vos farshpreytn dem sam
in hoyt un beyn un blutn,
in luft un erd un yam.

Ref.:
Tsi iz es den a vunder
vos di erd derlangt oyf tsurik?
S'vet keyn mol nit zayn
der sof funem lid.

II
Alts gikher di oytos,
ahin un tsurik,
keyn erd nit on asfalt,
keyn ritshke on a brik.

III
Alts merer di mentshn
oyfn nerbodn gelt,
vi arbeter soldatn
tsu farshklafn di velt.

דער סוף פֿונעם ליד

אין צוויי טויזנט צוואַנציק
אַ מגפֿה איז געווען -
נישט פֿון דער העלער הויט,
אָט וואָס עס איז געשען:

I
אַלץ גרעסער די פֿאַבריקן
וואָס פֿאַרשפּרייטן דעם סם
אין הויט און ביין און בלוטן,
אין לופֿט און ערד און ים.

רעפֿרען:
צי איז עס דען אַ וווּנדער
וואָס די ערד דערלאַנגט אויף צוריק?
ס'וועט קיין מאָל ניט זײַן
דער סוף פֿונעם ליד.

II
אַלץ גיכער די אויטאָס,
אַהין און צוריק,
קיין ערד ניט אָן אַספֿאַלט,
קיין ריטשקע אָן אַ בריק.

III
אַלץ מערער די מענטשן
אויפֿן נערבאָדן געלט,
ווי אַרבעטער סאָלדאַטן
צו פֿאַרשקלאַפֿן די וועלט.

Das Ende vom Lied
2020 gab es eine Seuche - nicht aus heiterem Himmel, hier kommt, was geschah:
1. Immer größer die Fabriken, die das Gift in Haut, Knochen und Blut, in Luft, Erde und Wasser blasen.
Ref.: Ist es denn ein Wunder, daß die Erde sich wehrt? Das ist keinesfalls das Ende vom Lied.
2. Immer schneller die Autos, hin und her, keine Erde ohne Asphalt, kein Bach ohne Brücke.
3. Immer mehr Menschen auf dem Nährboden Geld, als Arbeiter-Soldaten, um die Welt zu versklaven.

©Martin Quetsche 2020 - www.schmarowotsnik.de